

Sygn. akt VI GC 381/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: B. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w S.

o stwierdzenie nieważności uchwały

I. stwierdza nieważność uchwały nr 4/06/2013 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w S. z dnia 24 czerwca 2013r. w sprawie udzielenia Zarządowi Spółki absolutorium z wykonywania obowiązków za rok 2012,

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda B. K. kwotę 2.377 zł (dwa tysiące trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt **VI GC 381/13**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 marca 2014 r.

Pozwem z dnia 6 listopada 2013 r. B. K. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. z dnia 24 czerwca 2013 r. w przedmiocie udzielenia Prezesowi Zarządu M. N. absolutorium z wykonania obowiązków za 2012 rok oraz o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu żądania stwierdzenia nieważności powód podniósł, że kwestionowana uchwała została podjęta z naruszeniem art. 244 ksh, który to przepis zawiera bezwzględny zakaz głosowania wspólnika nad uchwałami dotyczącymi jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, w tym udzielenia absolutorium. Powód zwrócił również uwagę, że głosowanie nad udzieleniem absolutorium odbyło się jawnie pomimo, iż art. 247 § 2 ksh w sprawach osobowych przewiduje tajne głosowanie.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, iż przedmiotowa uchwała podjęta została z zachowaniem wszystkich warunków formalnych, o których mowa w umowie spółki jak i w kodeksie spółek handlowych. W zakresie natomiast naruszenia art. 247 § 2 ksh podczas głosowania, pozwana stwierdziła, iż nie było możliwe przeprowadzenie tajnego głosowania. Po pierwsze z uwagi na sposób rozłożenia liczby udziałów, który nawet przy głosowaniu tajnym

umożliwił identyfikację sposobu głosowania przez współnika, a po drugie w ocenie pozwanej, w sprawach o udzielenie członkom organów absolutorium z wykonywania przez nich obowiązków pisemne głosowanie jest wyłączone.

W dalszym toku postępowania stanowisko stron nie uległo zmianie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. K. jest współnikiem w spółce (...) Sp. z o.o. w S.. Spółka ta ma jednoosobowy zarząd w którego skład wchodzi M. N.. Zasady reprezentacji spółki przewidywały w przypadku zarządu jednoosobowego, iż członek zarządu jest uprawniony do samodzielnego reprezentowania spółki.

Kapitał zakładowy pozwanej spółki dzieli się na 445 udziałów, w tym powód ma -50 udziałów, M. N. (prezes zarządu)-225 udziałów, A. B. (1) -40 udziałów, J. S. – 44 udziały, E. W. – 6 udziałów, M. P. – 25 udziałów, M. A. (1) – 30 udziałów, A. B. (2) – 25 udziałów.

W dniu 24 czerwca 2013 roku odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników Spółki (...). Przewodniczącym zgromadzenia został M. N.. Przedmiotem obrad zgromadzenia było m.inn. udzielenie absolutorium Prezesowi Zarządu M. N. z wykonania obowiązków w 2012 roku. W zgromadzeniu tym uczestniczyło siedmiu wspólników reprezentujących łącznie 420 udziałów, przy czym E. W. i M. A. (1) reprezentowani byli przez pełnomocników.

W głosowaniu nad podjęciem uchwały w sprawie udzielenia absolutorium uczestniczył również M. N., będący jednocześnie współnikiem i prezesem zarządu spółki, który stwierdził że ma prawo głosować sam na siebie.

Za udzieleniem absolutorium M. N. było 225 głosów, przeciwko 195, wstrzymało się 0. Przewodniczący stwierdził, iż uchwała została przyjęta i w ten sposób niniejsze zostało zaprotokołowane.

Głosowanie przebiegło w ten sposób , że „za” – głosował jedynie M. N., pozostali współnicy głosowali natomiast „przeciwko”. Obecni na zgromadzeniu współnicy w osobach B. K., J. S., A. B. (1) i M. P. oświadczyli, iż głosowali „przeciw”. Mimo jednak , iż A. B. (1) i M. P. -członkowie komisji skrutacyjnej – stwierdzili, iż uprawnionych do głosowania było 195 głosów (bez głosów M. N.) i wszystkie 195 głosów było „przeciw” to Przewodniczący Zgromadzenia , stwierdził, iż uchwała została przyjęta.

W związku z tym powód zgłosił sprzeciw i zaprotokołował go wskazując motywy, a to brak uprawnienia do głosowania M. N.. Powód oświadczył, iż nie uznaje uprawnienia M. N. do głosowania w przedmiotowej uchwale, stanowisko to podzielili pozostali J. S., A. B. (1) i M. P..

Podczas protokołowania niniejszego doszło do konfliktu pomiędzy Przewodniczącym Zgromadzenia, a protokołującym B. K., a w konsekwencji kilkukrotnego zabierania protokołującemu B. K. laptopa przez Przewodniczącego Zgromadzenia i wprowadzania zmian w protokole. Stąd ostatecznie protokołujący B. K. wpisał do protokołu że do tego protokołu zostanie dołączony protokół Komisji Skrutacyjnej , który istotnie został sporządzony przez jej członków i przekazany Przewodniczącemu Zgromadzenia. Protokół ze Zgromadzenia zaś został ostatecznie po jego zakończeniu wydrukowany i podpisany przez przewodniczącego zgromadzenia i protokolanta (powoda).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o złożone przez strony dokumenty (protokół spisany na okoliczność przebiegu głosowań w trakcie Zwyczajnego Zgromadzenia wspólników k. 6-9; odpisy KRS k.10-14, 20-22; lista wspólników k-49; protokół Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników k.50-58; lista obecności na Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników k.61 oraz zeznania powoda B. K.. (k. 92 00:07:39-00:23:38) i świadków A. B. (1) (k. 68v 00:24:55-00:37:48), J. S. (k. 68 00:05:43-00:21:27).

Zeznania występujących w sprawie świadków oraz powoda Sąd uznał za wiarygodne, uczestniczyli oni w Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników w dniu 24 czerwca 2013 roku, ich zeznania były wzajemnie spójne i logiczne oraz znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym. Sąd pominął dowód z zeznań świadka M. P. jako zbędnego dla rozstrzygnięcia wobec wyczerpującego już wyjaśnienia okoliczności dla której dowód ten został

zgłoszony jak również z uwagi na spóźnienie jego zgłoszenia. Przeprowadzenie dowodu z zeznań kolejnego świadka wywołałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy z uwagi na konieczność odroczenia rozprawy dla jej wezwania. Wbrew twierdzeniom pisma z dnia 3 marca 2014r. uzasadnienia dla zgłoszenia tegoż świadka nie stanowiło przedłożenie protokołu Komisji Skrutacyjnej, protokół ten bowiem zalegał w aktach sprawy od początku, był to dowód zgłoszony w pozwie i dołączony do pozwu (tyle że w odpisie), oryginał przedłożony przez pozwanego w swej treści nie odbiegał od tego odpisu. Co do wniosku zgłoszonego w w/w piśmie z zeznań świadka A. B. (1) to uszło uwadze pozwanego, iż dowód ten również w zakresie okoliczności wskazanej w tezie został przeprowadzony.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W okolicznościach niniejszej sprawy poza sporem jest, że na Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników, które odbyło się w dniu 24 czerwca 2013 r. oprócz prezesa Zarządu M. N., obecni byli powód i wspólnicy przy czym wspólnika M. A. (2) reprezentował A. B. (1) (k. 59), a E. W. reprezentował J. S. (k. 60), którzy głosowali przeciwko zaskarżonej uchwale o udzieleniu absolutorium prezesowi zarządu i wnieśli od tej uchwały sprzeciw, nie uznając uprawnień Prezesa Zarządu M. N. do głosowania w zakresie absolutorium. Informacja ta została zaprotokołowana(k.56). Na zgromadzeniu obecni byli wspólnicy posiadający 420 głosów. W przedmiotowej sprawie zachodzą zatem przesłanki uzasadniające legitymację czynną powoda zgodnie z art. 250 ksh w zw. z art. 252 ksh (fakt pozostawania w stosunku spółki, głosowanie przeciwko uchwale i zgłoszenie sprzeciwu). Nie budził też wątpliwości fakt wniesienia pozwu w terminie określonym w art. 252 § 2 ksh. Uchwała została podjęta w dniu 24 czerwca 2013 r. zaś pozew został wniesiony w dniu 6 listopada 2013 r. Wytoczenie powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały uzasadnia nie tylko naruszenie przepisów kodeksu spółek handlowych lecz również innych aktów normatywnych. Naruszenie przepisów ustawowych wiąże się z nieważnością uchwały, a nie koniecznością jej uchylenia. W związku z tym sąd, rozstrzygając o stwierdzeniu nieważności, potwierdza jedynie określone okoliczności, które już zaistniały. Ocena legalności uchwały dotyczy przy tym zawsze konkretnego samodzielnego aktu. Każda uchwała podejmowana przez zgromadzenie wspólników stanowi bowiem samoistną czynność i jest odrębnym aktem prawnym. (tak WSA w Łodzi w wyroku z dnia 17 kwietnia 2009 roku, I SA/Łd (...), LEX nr 550360).

Na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów Sąd uznał roszczenie powoda za zasadne albowiem udział w głosowaniu prezesa zarządu, który jest równocześnie wspólnikiem w kwestii udzielenia mu absolutorium, było naruszeniem przepisu 244 ksh. W Kodeksie spółek handlowych wskazane są wyraźnie sytuacje, w których wspólnikowi nie wolno uczestniczyć w głosowaniu. Wspólnik nie może bowiem ani osobiście, ani przez pełnomocnika, ani jako pełnomocnik innej osoby głosować przy powzięciu uchwał dotyczących jego odpowiedzialności wobec spółki z jakiegokolwiek tytułu, w tym udzielenia absolutorium, zwolnienia z zobowiązania wobec spółki oraz sporu między nim a spółką. Charakter wyłączenia od głosowania wskazuje na to, iż konkretne sprawy dotyczące odpowiedzialności wspólnika wobec spółki mogą powodować konflikt interesu pomiędzy wspólnikiem a spółką. Wyłączenie od głosowania ma szczególne znaczenie przy podejmowaniu uchwały w przedmiocie udzielenia absolutorium (pokwitowania) członkom organów spółki.

Zakaz, o którym mowa w ww. artykule dotyczy tylko głosowania, a nie udziału w obradach zgromadzenia wspólników, zatem wspólnik pozbawiony prawa głosu przy powzięciu określonych uchwał, może brać udział w dyskusji nad innymi uchwałami.

Wspólnik będący jednocześnie członkiem zarządu nie może brać udziału w głosowaniu nad udzieleniem absolutorium(...). Głosy oddane z naruszeniem art.244 ksh należy traktować jako głosy nieważne. W razie braku wymaganej większości nie dochodzi do podjęcia uchwały. Uchwała podjęta wbrew dyspozycji art. 244 ksh może być zaskarżona na podstawie art. 252 ksh. (Kodeks spółek handlowych, Komentarz pod red. Z. Koźmy i M. Ożoga oddk Gdańsk).

Mając powyższe na uwadze, należało zatem przyznać rację powodowi co do tego, iż zaskarżona uchwała jest sprzeczna z artykułem 244 ksh i stwierdzić jej nieważność.

Dodatkowo wskazać należy, iż istotnie kwestionowana uchwała została podjęta z naruszeniem przepisu art. 247 § 2 ksh, gdyż nie dochowano wymogu tajności głosowania. Przywołany przepis wyraźnie wskazuje, że tajne głosowanie zarządza się przy wyborach oraz nad wnioskami o odwołanie członków organów spółki lub likwidatorów, o pociągnięcie ich do odpowiedzialności, jak również w sprawach osobowych. Poza tym należy zarządzić tajne głosowanie na żądanie choćby jednego ze współników obecnych lub reprezentowanych na zgromadzeniu współników. Pojęcie spraw osobowych obejmuje wszystkie sprawy, które dotyczą osoby bez względu na rodzaj sprawy, a zatem odnoszące się do członków organów spółki, likwidatorów, wszystkich współników. Do spraw osobowych należy zatem m.in. wybór przewodniczącego zgromadzenia, czy sekretarza, ustalenie wysokości wynagrodzenia członka zarządu, przyznanie współnikom praw osobistych oraz udzielenie absolutorium. Pojęcie spraw osobowych odnosi się przy tym nie tylko do spraw, które dotyczą konkretnych osób, wymienionych z imienia i nazwiska, ale także takich, w których osoba określona jest przez sprawowaną w spółce funkcję.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.. Powodowi, jako wygrywającemu proces, należał się zwrot kosztów od pozwanej. Zasądzony zwrot objął koszty opłaty od pozwu w wysokości 2.000 zł, zastępstwa procesowego składającego się z opłaty od pełnomocnictwa i wynagrodzenia radcy prawnego ustalonego na podstawie § 10 pkt 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zarządzenie

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć stronie pozwanej;
2. kal. 2 tygodnie.